

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	9Sžo/11/2014
Identifikačné číslo spisu:	2012200600
Dátum vydania rozhodnutia:	27.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Viera Nevedelová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:2012200600.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členov senátu JUDr. Ľubice Filovej a JUDr. Júlie Horskej, v právnej veci žalobcu U. bytom Bulharská 7, Skalica, proti žalovanému: Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. AA/2012/55838/16608/OPČ-SSZ z 2. októbra 2012, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 12. decembra 2013, č. k. 14S/95/2012-36, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave z 12. decembra 2013, č. k. 14S/95/2012-36, p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

Krajský súd rozsudkom z 12. decembra 2013, č. k. 14S/95/2012-36, zamietol žalobu o preskúmanie rozhodnutia č. AA/2012/55838/16608/OPČ-SSZ zo dňa 2. októbra 2012, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Senica (ďalej len „úrad“) zo dňa 21. augusta 2012, č. F/2010/10180-018349 o vyradení žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie odo dňa 7. júna 2012.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že žalobca bol na základe jeho žiadosti z 3. novembra 2010 zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie od 2. novembra 2010, pričom bol poučený o právach a povinnostiach uchádzača o zamestnanie, čo potvrdil vlastnoručným podpisom. Dňa 6. júna 2012 predložil žalobca úradu Dohodu o vykonaní práce na výkon pracovnej činnosti od 07.06.2012 u zamestnávateľa A&T SK s.r.o., Vysoká nad Kysucou. Až dňa 21. augusta 2012 predložil potvrdenie o výške príjmu za mesiac jún v sume 274,25 €. Keďže príjem žalobcu za mesiac jún 2012 presiahol zákonom stanovenú výšku 65 % sumy životného minima, bol žalobca dňom 07.06.2012, t. j. dňom

vzniku pracovného pomeru na základe Dohody o vykonaní práce vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie. Krajský súd dospel k záveru, že žalobca zanedbal svoju povinnosť vyplývajúcu mu z ustanovenia § 34 ods. 5 zákona č. 5/2004 Z. z., pretože predpokladaný príjem neoznámil najneskôr v deň pred začiatkom vykonávania pracovnej činnosti, ale až dňa 21. augusta 2012. Vzhľadom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby je v súlade so zákonom o službách zamestnanosti, a preto žalobu zamietol. Náhradu trov neúspešnému žalobcovi nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal včas odvolanie žalobca. Poukazoval na nevhodné podmienky uvedené v uzavretej Dohode o vykonaní práce a na svoje zdravotné problémy. Namietal, že on sám žiadal úrad už 06.06. 2012 o vyradenie z evidencie nezamestnaných, avšak pracovníčka úradu mu povedala, že to nie je ešte potrebné. Podľa jeho názoru úrad nekonal v zmysle zákona, inak by ho vyradili z evidencie, keď o to požiadal. Taktiež namietal, že nebol na úrade riadne poučený, nebol upozornený na výšku príjmu, dali mu len podpísať nejaké papiere. Uviedol, že nepopiera, že dosiahol výšku príjmu 274,25 €, ale trvá na tom, že nebol poučený. On svoju povinnosť nezanedbal ako tvrdí krajský súd, povinnosť si nesplnila pracovníčka úradu. Žalobca žiadal, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu zrušil a tiež aby zrušil rozhodnutie žalované ako aj správneho orgánu prvého stupňa.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že námietky žalobcu voči podmienkam uvedeným v uzavretých dohodách so zamestnávateľom a poukazovanie na jeho zdravotné problémy nesúvisia s predmetom konania. Dôvodom vyradenia žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie bola dosiahnutá výška príjmu zo zárobkovej činnosti, ktorá presiahla stanovenú sumu upravenú v § 6 ods. 2 písm. d) zákona č. 5/2004 Z. z. Z uvedených dôvodov žalovaný navrhol, aby najvyšší súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací podľa § 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo preskúmal bez pojednávania v súlade s § 250ja ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Podľa § 6 ods. 1 zákona o službách zamestnanosti zamestnanie na účely tohto zákona je vykonávanie zárobkovej činnosti zamestnancov podľa § 4, prevádzkovanie alebo vykonávanie samostatnej zárobkovej činnosti samostatne zárobkovo činnou osobou podľa § 5 a vykonávanie slobodného povolania podľa osobitných predpisov.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o službách zamestnanosti zamestnanec na účel tohto zákona je fyzická osoba v pracovnom pomere alebo obdobnom pracovnom vzťahu.

Podľa § 6 ods. 2 písm. d) zákona o službách zamestnanosti uchádzač o zamestnanie na účely tohto zákona je občan, ktorý vykonáva zárobkovú činnosť, za ktorú mzda alebo odmena nepresahuje 65% zo sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu, platného k prvému dňu kalendárneho mesiaca, za ktorý sa preukazuje výška mzdy alebo odmeny, zvýšeného o príslušné úhrady preddavku na poistné na zdravotné poistenie a poistného na sociálne poistenie platené zamestnancom a preddavku na daň z príjmov, pričom za zárobkovú činnosť sa považuje osobné vykonávanie činností na základe pracovnoprávneho vzťahu podľa osobitného predpisu alebo iného právneho vzťahu podľa osobitných predpisov; uchádzač o zamestnanie je povinný vopred oznámiť úradu výkon zárobkovej činnosti a predpokladaný príjem zo zárobkovej činnosti, najneskôr v deň pred začiatkom vykonávania tejto činnosti a preukázať skutočnosti o výške mzdy alebo odmeny za uplynulý kalendárny mesiac v termíne podľa § 34 ods. 5.

Podľa § 36 ods. 1 písm. n) zákona o službách zamestnanosti úrad vyradí uchádzača o zamestnanie z evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom, ktorým prestal spĺňať podmienku podľa § 6 ods. 2 písm. d) zákona.

Z obsahu administratívneho spisu aj odvolací súd zistil, že žalobca písomnou žiadosťou z 3. novembra

2010 požiadal o zaradenie do evidencie uchádzačov o zamestnanie a rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Senici z 3. novembra 2010 č. F/2010/10180-025945, bol v zmysle § 34 ods. 1, 2 písm. a) zákona o službách zamestnanosti zaradený do evidencie uchádzačov o zamestnanie dňom 02.11.2010. Dňa 06.06.2012 žalobca predložil úradu Dohodu o vykonaní práce, uzatvorenú podľa § 226 Zákonníka práce s A&T SK, s.r.o., Výsoká nad Kysucou na dobu od 07.06.2012 do 31.12.2012 so základnou odmenou 1,88 € za hodinu vykonanej práce. Dňa 23.07.2012 žalobca predložil „Ukončenie Dohody o vykonaní práce“ dňom 30.06.2012. Potvrdenie o výške dosiahnutého príjmu za mesiac jún 2012 predložil úradu dňa 21.08.2012, teda v oboch prípadoch po uplynutí lehoty troch pracovných dní, uvedenej v § 34 ods.4 zákona o službách zamestnanosti. Na základe tejto skutočnosti bol žalobca rozhodnutím úradu z 21. augusta 2012, č. F/2010/10180-018349 vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie odo dňa 7. júna 2012. Odvolanie žalobcu z 04.09.2012 žalovaný zamietol a potvrdil rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa rozhodnutím z 02.10.2012 č. AA/2012/55838/16608/OPČ-SSZ, ktoré je predmetom tohto konania.

Zákon o službách zamestnanosti umožňuje uchádzačovi o zamestnanie aj počas evidencie uzatvoriť dohodu o vykonaní práce s tým, že okrem splnenia oznamovacej povinnosti úradu, musí uchádzač o zamestnanie spĺňať aj podmienku, že jeho príjem zo zárobkovej činnosti nepresiahne 65 % zo sumy životného minima pre jednu plnoletú fyzickú osobu.

Suma životného minima do 30.06.2012 bola stanovená sumou 189,83 € mesačne, ak ide o jednu plnoletú fyzickú osobu a žalobca v mesiaci jún 2012 dosiahol príjem vo výške 274,25 €.

Z uvedeného mal aj odvolací súd za preukázané, že žalobca ako uchádzač o zamestnanie uzatvoril Dohodu o vykonaní práce a v mesiaci jún 2012 dosiahol príjem zo zárobkovej činnosti presahujúci zákonom stanovenú hranicu príjmu, ktorá by umožňovala naďalej jeho zaradenie v evidencii nezamestnaných. Ani sám žalobca túto skutočnosť nepopiera.

Neobstojí tvrdenie žalobcu, že nebol správnym orgánom riadne poučený, lebo vlastnoručným podpisom potvrdil, že o svojich právach a povinnostiach bol správnym orgánom riadne poučený.

Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú námietku žalobcu, že správny orgán ho mal vyradiť z evidencie nezamestnaných hneď ako o to požiadal. Keďže v tom čase nepredložil potvrdenie o výške príjmu, nemohol správny orgán posúdiť, či bude spĺňať podmienku podľa § 6 ods. 2 písm. d) zákona. Túto skutočnosť mohol správny orgán posúdiť najskôr dňa 21.08.2012, t. j. po predložení potvrdenia o dosiahnutom príjme žalobcu za mesiac jún 2012.

Rozhodnutie žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu o vyradení žalobcu z evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu, že žalobca prestal spĺňať podmienku uvedenú v § 6 ods. 2 písm. d) zákona o službách zamestnanosti, je preto v súlade so zákonom a krajský súd nepochybil, keď žalobu žalobcu voči uvedenému rozhodnutiu zamietol.

Z vyššie uvedených dôvodov aj odvolací súd považoval rozhodnutie žalovaného za súladné so zákonom a preto rozsudok krajského súdu podľa § 2550ja ods.3 veta druhá v spojení s § 219 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo žalobca v konaní nebol úspešný, a žalovanému žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.